

138

לזכרה של עדן נימרי

נימרי הייתה שחיינית תחרותית עד גיל 18. היא ויתרה על האפשרות להתגייס כספורטאית מצטיינת והתגייסה לקורס טיס. בסופו של דבר הגיעה ליחידת רוכב שמיים יצאה לקצונה וחזרה ליחידה כדי לפקד על צוות. כשהתחילו הפיצוצים בשבת השחורה, עדן והצוות שלה רצו למיגונית עם הנשק שלהן. ביחד עם הצוות של עדן, שמנה עוד ארבע לוחמות, הגיעו גם מלא תצפיתניות, שלא היו חמושות ופשוט עמדו שם חסרות אונים. עדן, בתעוזה ובקור רוח שלה, הבינה שזה לא צבע אדום, אלא פשיטה של מחבלים. היא הורתה לצוות שלה לאבטח פתח אחד ועמדה בעצמה בפתח השני, ניהלה קרב יריות מול מחבלים חמושים, גם אחרי שנזרק רימון. מי שהיה שם הצליחו להימלט בזכות זה שעדן ספגה את האש והגנה עליהן בחיים שלה ובגוף שלה. החיילות הצליחו להימלט מהמיגונית לחדר בו התחבאו עד שהגיעו החילוץ.

138

לזכרה של עדן נימרי

מילים: גלעד שגב

ועדן העניקה להן
חיים ואהבה,
ולא עצרה ולא
נכנעה,
ומנוחתן תמיד תהא
לעדן,
ועדן תהא מנוחתה

ותהא מנוחתה עדן,
כי בחיים נלחמה
באש גיהנום
בכל מה רע

ותהא מנוחתה עדן,
כי בעת קרב היא
הייתה ערה
ושמרה על
נפשותיהן
ונתנה את כל כולה

ותהא מנוחתה עדן,
לנשמתה ולגופה
שתמיד שאפו הכי
גבוה
שהכירו מאמץ
והקרבה